

El romiatge de maig

rere les passes de sant Josepmaria Escrivà

Sant Josepmaria aconsellava de fer un regal a la Mare de Déu el mes de maig: peregrinar vers un santuari de Maria i resar el Rosari. El fundador de l'Opus Dei acostumava a fer-ho acompanyat

d'algú altre, caminant un tros fins al santuari, i adreçant-se amb pietat a la Mare de Déu.

Deia sant Josepmaria Escrivà: *“Tant de bo que tu sàpigues i vulguis sembrar arreu del món la pau i*

l'alegria, amb aquesta admirable devoció mariana i amb la teva caritat vigilant”.

Pel senyal + de la santa creu...

Sigueu amb nosaltres, Déu nostre.
Senyor, veniu a ajudar-nos.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

OFERIMENT

Senyor Déu nostre, dirigiu i encamineu tots els nostres pensaments, paraules i obres a major honra i glòria vostra. I vós, Verge Santíssima, obtingueu-nos del vostre Fill que amb tota atenció i devoció puguem dir el vostre Santíssim Rosari, el qual us oferim per l'exaltació de la santa Fe catòlica, per les nostres necessitats espirituals i temporals, i pel bé i sufragi dels vius i difunts que siguin del vostre grat i de la nostra principal obligació.

MISTERIS DE GOIG

- 1.- L'Anunciació
- 2.- Visitació de la Mare de Déu
- 3.- Naixement de Jesús
- 4.- Purificació de la Verge Maria
- 5.- L'Infant perdut

MISTERIS DE DOLOR

- 1.- Oració a l'hort
- 2.- Flagel·lació del Senyor
- 3.- Coronació d'espines
- 4.- La creu a coll
- 5.- Mort de Jesús

MISTERIS DE GLÒRIA

- 1.- Resurrecció del Senyor
- 2.- L'Ascensió del Senyor
- 3.- Pentecosta
- 4.- Assumpció de la Mare de Déu
- 5.- Coronació de la Verge Maria

MISTERIS DE LLUM

- 1.- Baptisme del Senyor
- 2.- Les noces de Canà
- 3.- L'anunci del Regne de Déu
- 4.- Transfiguració del Senyor
- 5.- Institució de l'Eucaristia

SALUTACIÓ

Déu vos salve, Maria, Filla de Déu Pare,...
Déu vos salve, Maria, Mare de Déu Fill,...
Déu vos salve, Maria, Esposa de Déu Esperit Sant,...

ACCIÓ DE GRÀCIES

Infinites gràcies us donem, sobirana Princesa, pels favors que tots els dies rebem de la vostra generosa mà; vulgueu, Senyora, tenir-nos ara i sempre sota la vostra protecció i empara, i per més obligar-vos us saludem amb una Salve:

Déu vos salve, reina i mare...

Pregueu per nosaltres, santa Mare de Déu.
Perquè siguem dignes de les promeses del Crist.

LLETANIES LAURETANES

Senyor, tingueu pietat.
Crist, tingueu pietat.
Senyor, tingueu pietat.
Crist, oiú-nos.
Crist escolteu-nos.

Déu Pare celestial,
tingueu pietat de nosaltres.
Déu Fill, Redemptor del món,
tingueu pietat...
Déu Esperit Sant,
tingueu pietat...
Trinitat Santa, un sol Déu,
tingueu pietat...

Santa Maria,
pregueu per nosaltres.
Santa Mare de Déu,
pregueu per...
Santa Verge de les verges,
Mare del Crist,
Mare de l'Església,
Mare de la divina gràcia,
Mare puríssima,
Mare castíssima,
Mare i verge,

Mare immaculada,
Mare amable,
Mare admirable,
Mare del bon consell,
Mare del Creador,
Mare del Salvador,
Verge prudent,
Verge digna de lloança,
Verge poderosa,
Verge clement,
Verge fidel,
Model de santedat,

Seu de la saviesa,
Causa de la nostra alegria,
Temple de l'Esperit Sant,
Honor dels pobles,
Model de generositat amb Déu,
Rosa escollida,
Torre de David,
Torre de marfil,
Casa d'or,
Arca de la Nova Aliança,
Porta del cel,
Estel del matí,
Salut dels malalts,
Refugi dels pecadors,
Consoladora dels afligits,
Auxili dels cristians,
Reina dels Àngels,
Reina dels Patriarques,
Reina dels Profetes,
Reina dels Apòstols,
Reina dels Màrtirs,
Reina dels Confessors,
Reina de les Verges,
Reina de tots els Sants,
Reina concebuda sense pecat original,
Reina assumpta al cel,
Reina del sant Rosari,
Reina de la família,
Reina de la pau,

Anyell de Déu, que lleveu el pecat del món,
perdoneu-nos, Senyor.
Anyell de Déu, que lleveu el pecat del món,
escolteu-nos, Senyor.
Anyell de Déu, que lleveu el pecat del món,
tingueu pietat de nosaltres.

Pregueu per nosaltres santa Mare de Déu,
perquè siguem dignes de les promeses del Crist.

Preguem. Senyor, concediu als vostres servents de fruit sempre de salut en el cos i en l'esperit; i per la gloriosa intercessió de la benaurada sempre verge Maria, siguem alliberats de tristesa en la vida present i gaudim després l'alegria eterna del cel. Per Crist, Senyor nostre.

Amén.

... rere les passes de sant Josepmaria Escrivà

2 maig de 1935. Sant Josepmaria va iniciar a l'Opus Dei el costum del romiatge de maig. Aquell dia, acompanyat de dos estudiants, va peregrinar a Àvila per honorar la

Mare de Déu a l'ermita de Nostra Senyora de Sonsoles. Volia agrair, d'una manera especial, els favors que d'ella havien rebut aquell curs. Aquest és el relat

d'aquell primer romiatge. D'aleshores ençà, milers de persones honoren Maria de la mateixa manera.

“Decidida la marxa a Sonsoles, vaig voler celebrar la Santa Missa (...) abans d'emprendre el camí d'Àvila. A la Missa, en fer el memento, amb afany molt particular —més que mai— vaig demanar al nostre Jesús que augmentés en nosaltres —en l'Obra— l'Amor a Maria, i que aquest Amor es traduís en fets.

Ja al tren, sense voler, vaig continuar pensant el mateix: la Senyora està contenta, sens dubte, de l'afecte nostre, cristal·litzat en costums marians, també pròpis d'homes virils: la seva imatge, sempre amb els nostres; la salutació filial, en entrar i sortir de la cambra; els pobres de la Mare de Déu; la col·lecta dels dissabtes; *omnes... ad Jesum per Mariam*; Crist, Maria, el Papa... Però, el mes de maig hi faltava quelcom més. Llavors, vaig entreveure el "Romiatge de Maig", com un costum que s'ha d'implantar —

que s'ha implantat— a l'Obra”.

Sense entrar en el recinte emmurallat [d'Àvila], es van encaminar directament cap a l'ermita. Des de lluny veien el santuari a la carena. Van resar un rosari a la pujada; un altre, dintre, davant la imatge de la Mare de Déu, enmig d'exvots i ofrenes; i la tercera part, de tornada a l'estació d'Àvila. De les incidències del romiatge va aprofitar el sacerdot per fer les seves consideracions sobre la perseverança:

“Des d'Àvila —explica sant Josepmaria—, veníem contemplant el Santuari, i —és natural—, en arribar a la falda de la muntanya va desaparèixer de la nostra vista la Casa de Maria. Comentàrem: així fa Déu amb nosaltres moltes vegades. Ens mostra clara la fi, i ens la dóna a contemplar, per a afirmar-nos en el camí de la seva amabilíssima Voluntat. I, quan ja som a prop, ens deixa en tenebres, abandonant-nos aparentment.

És l'hora de la temptació: dubtes, lluites, fosc, cansament, desitjos de posar-se de panxa al sol... Però, no: endavant! L'hora de la temptació és també l'hora

de la Fe i de l'abandó filial en el Pare-Déu. Fora dubtes, vacil·lacions i indecisions! He vist el camí, el vaig emprendre i el segueixo. Costa amunt, hala!, hala!, asfixiant-me per l'esforç però sense detenir-me a recollir les flors que, a dreta i esquerra, em brinden un moment de descans i l'encant del seu aroma i del seu color... i de la seva possessió: sé molt bé, per experiències amargues, que és cosa d'un instant prendre-les i agostar-se: i no hi ha en elles, per a mi, ni colors, ni aromes, ni pau”.

En record d'aquest romiatge, sant Josepmaria Escrivà guardava en una petita arqueta un grapat d'espigues com a símbol i esperança de la fecunditat apostòlica del mes de maig.

(Traducció de “El Fundador del Opus Dei”. A. Vázquez de Prada)

